

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

z b o r e e l e m e n t i

Nikoli Tesli

Bilježiš, i ruka ti tek mehko
dotiče papir
Nebeskom zapisu suparnik skromni
Polahko, svoju ispisuješ bilješku:
na rubovima sjenki rascvali vjetar
ko paučinu
razmiče zebnju

Tremolo. Posljednji zvuci

Tek sad u tišini svoda
glazbu osluškuješ vječnu
Zbore elementi

Popale slike po galerijama
iz zlatnih okvira
rastače se varka. I duša
ko košulju tijesnu odlaže ovu tvarnost
u kojoj si
zebnje ko peluda pun
evocirao samo istinitu zbilju

Ali treba, prije nego je takneš
zabilježiti vjetar
treba ispisati zebnju
drhtavu tvorbu glazbe treba, treba
i jedan element oćutjeti opći
da bi svoju
pred Nebeskim likom
prepoznao sjenku osvjetljenu

(z b o r e e l e m e n t i)

š u t e e l e m e n t i

Nikoli Tesli

Kadikad zaustavi se slika
na ivici tvog pogleda
Zaustavi, ko jednom zauvijek
okončan pokret. Ne zbiva se
ništa, tek:
šute elementi

Néka se, slutiš, zbila pretvorba u svijetu
Stojiš po strani i gonetaš smisao
nečeg što je i tvoje djelo

Dosjetiš se, čudom:
maločas, rukom si mahnuo po zraku
i evo je već spuštene k zemlji
Ali taj kret ostao je vječan
i samo po njemu znaš
da si u nekom
beskrajnom nastanjen prostoru
i da mu jedino tvoja misao
posjeda željna
određuje mjeru

(š u t e e l e m e n t i)